ECLI:LV:AT:2025:0509.19630082623.10.L
Lieta Nr.19630082623, SKK-224/2025
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts

LĒMUMS

Rīgā 2025. gada 9. maijā

Senāts šādā sastāvā: senatori Inese Laura Zemīte, Ivars Bičkovičs, Sandra Kaija,

iepazinies ar apsūdzētā /Persona A/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2024. gada 14. oktobra spriedumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Kasācijas sūdzībā apsūdzētais /Persona A/ lūdz viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu pārkvalificēt no Krimināllikuma 125. panta otrās daļas 9. punkta uz šā likuma 128. pantu un noteikt sodu atbilstoši Krimināllikuma 128. panta sankcijai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. panta un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Šā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Pamatojot kasācijas sūdzībā pausto lūgumu, apsūdzētais /Persona A/ norādījis, ka abu zemāko instanču tiesas nepareizi kvalificējušas viņa darbības pēc Krimināllikuma 125. panta otrās daļas 9. punkta. Tiesa nav izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un nav ņēmusi vērā, ka apsūdzētais brālim – cietušajam /Persona B/ – iedūris ar nazi aizstāvoties no uzbrukuma, jo cietušais žņaudzis /Persona A/. Turklāt /Persona B/ pirmais uzsācis konfliktu un iesitis apsūdzētajam. Arī tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumā norādītās ziņas apstiprina haotiskus dūrienus ar nazi.

Senāts konstatē, ka apsūdzētais /Persona A/ kasācijas sūdzībā atkārtojis savas un aizstāvja apelācijas sūdzību motīvus, kurus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un argumentēti noraidījusi.

Apelācijas instances tiesa ir norādījusi, ka pirmās instances tiesa atbilstoši Kriminālprocesa likuma 127.–130. pantā noteiktajiem kritērijiem ir izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, un atzinusi, ka apsūdzētā /Persona A/ vainīgums Krimināllikuma 125. panta otrās daļas 9. punktā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ir pierādīts ārpus saprātīgām šaubām, apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi, un nav tiesiska pamata šo darbību kvalificēšanai pēc Krimināllikuma 128. panta.

Apelācijas instances tiesa, pamatojoties uz lietā esošajiem pierādījumiem, tajā skaitā cietušā /Persona B/ un liecinieces /Persona C/ liecībās fiksētajām ziņām par to, ka cietušais aizstāvējis māti /Persona C/ un pirmais iesitis /Persona A/, atzinusi, ka apsūdzētais ar nazi tīši ne mazāk kā 10 reizes iedūris cietušajam /Persona B/, nodarot

smagus dzīvībai bīstamus miesas bojājumus, savukārt cietušā /Persona B/ rīcība nav apdraudējusi /Persona A/ dzīvību vai veselību, proti, nav konstatējama nepieciešamā aizstāvēšanās.

Apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā un secinājusi, ka ticamas ir cietušā /Persona B/ liecības, kuras apstiprina liecinieces /Persona C/ liecības un tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumā norādītās ziņas par cietušajam /Persona B/ konstatētajiem 10 dūrieniem ar nazi. Tiesa secinājusi, ka ekspertīzes eksperta atzinumā pretēji apsūdzētā apgalvojumam nav ziņu par haotisku dūrienu izdarīšanu cietušajam.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā kasācijas sūdzības argumenti šajā daļā ir saistīti ar sūdzības iesniedzēja subjektīvo viedokli par lietā esošo pierādījumu ticamības un pietiekamības vērtējumu, faktiski pauž viņa neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, vērtējot pierādījumus, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569. pantu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 572. pantam kasācijas sūdzībā jāiekļauj tajā izteikto prasību pamatojums ar norādi uz Krimināllikuma pārkāpumu vai šā likuma normu būtisku pārkāpumu, kā arī motivēts lūgums par lietas skatīšanu mutvārdu procesā tiesas sēdē, ja sūdzības vai protesta iesniedzējs to vēlas.

Senāts konstatē, ka apsūdzētā /Persona A/ kasācijas sūdzība daļā par atbrīvošanu no procesuālo izdevumu 605 *euro* un 160 *euro* samaksas par advokāta sniegto juridisko palīdzību neatbilst Kriminālprocesa likuma 572. panta nosacījumiem, jo izteiktā prasība nav pamatota ar norādi uz apelācijas instances tiesas pieļautu Krimināllikuma pārkāpumu vai Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu.

Ievērojot minēto, ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību šajā daļā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma $573.^{1}$ panta pirmo daļu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, $573.^{1}$ panta pirmo daļu un, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

I.L.Zemīte I.Bičkovičs S.Kaija